FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2017/2188 **2021/EES/49/07**

frá 11. ágúst 2017

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar undanþágu á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar tiltekin sértryggð skuldabréf (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki ([1]), einkum 4. mgr. 503. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Ákvæði 496. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 heimila lögbærum yfirvöldum að veita undanþágu fyrir tiltekin sértryggð skuldabréf fram til 31. desember 2017 frá 10% viðmiðunarmörkunum sem um getur í ii. lið d-liðar 1. mgr. 129. gr. þeirrar reglugerðar og ii. lið f-liðar 1. mgr. 129. gr. þeirrar reglugerðar.

2) Ákvæði 4. mgr. 503. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skyldar framkvæmdastjórnina til að endurskoða þennan möguleika með tilliti til þess hversu tilhlýðilegur hann er fyrir lögbær yfirvöld og ákvarða hvort hann eigi að vera til frambúðar. Framkvæmdastjórnin óskaði eftir að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin veitti tækniráðgjöf um þetta atriði. Sú ósk leiddi til þess að unnin var „Skýrsla um regluramma og meðhöndlun fjármagns fyrir sértryggð skuldabréf í ESB“. Framkvæmdastjórnin notaði þá skýrslu til meta enn frekar gildandi eftirlits- og reglufyrirkomulag um sértryggð skuldabréf og lagði í framhaldinu skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um 503. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

3) Skýrslan leiddi í ljós að einungis takmarkaður hluti landsbundinna regluramma fyrir sértryggð skuldabréf heimilar að verðbréf, tryggð með fasteignaveði í íbúðar- eða atvinnuhúsnæði eða safni sértryggðra skuldabréfa innan samstæðu, séu tekin með. Þar sem sumar stofnanir treysta í rekstrarlíkönum sínum á að lögbær yfirvöld veiti undanþágu, þykir þó rétt í þágu réttarvissu að heimila lögbærum yfirvöldum að framlengja undanþáguna, sem um getur í 1. mgr. 496. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, fram yfir dagsetninguna sem um getur í því ákvæði. Ákvæðum 1. mgr. 496. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 ætti þess vegna að breyta og fella úr gildi dagsetninguna sem þar um getur, í þeim skilningi þó að endurmeta geti þurft möguleikann sem lögbær yfirvöld hafa til að veita undanþágu, í tengslum við síðari regluramma um sértryggð skuldabréf.

4) Í þágu réttarvissu þykir rétt að kveða á um varanlega undanþágu frá dagsetningunni eftir að núverandi undanþága rennur út.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 310, 25.11.2017, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 64/2020 frá 30. apríl 2020 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

([1]) Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í 1. mgr. 496. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 komi eftirfarandi í stað inngangsmálsliðar:

„Lögbærum yfirvöldum er heimilt að falla frá, að fullu eða að hluta, 10% hámarkinu vegna forgangseininga sem gefnar eru út af frönskum Fonds Communs de Créances eða samsvarandi verðbréfunarstofnunum sem mælt er fyrir um í d- og f-lið 1. mgr. 129. gr., að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. ágúst 2017.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

____